

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 14 prill 2014
Nr.ref.:AGJ597/14

AKTGJYKIM

né

Rastin Nr. KI94/13

Parashtrues

Avni Doli, Mustafa Doli, Zija Doli dhe Xhemile Osmanaj

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në
Pejë, Ac. nr. 324/12, të 21 dhjetorit 2012**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa u dorëzua nga z. Avni Doli, z. Mustafa Doli, z. Zija Doli dhe znj. Xhemile Osmanaj nga Gjakova (në tekstin e mëtejmë: parashtruesit).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit e kontestojnë mospërmbarimin e Aktvendimit të Drejtorisë për Çështje Pronësore, Kadastër, Gjeodezi dhe Komasacion të tokës të Komunës së Gjakovës (në tekstin e mëtejmë: Drejtoria), të 1 gushtit 2002, në lidhje me Aktgjykimin Ac. nr. 324/12, të Gjykatës së Qarkut në Pejë, të 21 dhjetorit 2012, me të cilin u vërtetua Aktvendimi i Gjykatës Komunale në Gjakovë, E. nr. 1395/11, i 24 prillit 2012. Vendimi i Gjykatës së Qarkut u ishte dorëzuar parashtruesve më 18 janar 2013, dhe ishte objekt i kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë, e cila u refuzua më 7 mars 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së mospërmbarimit të Aktvendimit të Drejtorisë lidhur me Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Pejë (Ac. nr. 324/12, të 21 dhjetorit 2012), me të cilin vërtetohet Aktvendimi (E. Nr. 1395/11, i 24 prillit 2012) i Gjykatës Komunale në Gjakovë, me të cilin anulohet procedura përbëimore e vendimit të Drejtorisë.
4. Parashtruesit pretendojnë se vendimet e kontestuara i kanë shkelur të drejtat e tyre për: Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të Konventës për Mbrojtje të të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ); Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave siç garantohet me nenin 54 të Kushtetutës, dhe Mbrojtja e Pronës, siç garantohet me nenin 46 të Kushtetutës dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), nenet 22 dhe 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 3 korrik 2013, parashtruesit e dorëzuan kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjkata).
7. Më 5 gusht 2013, Kryetari caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues gjyqtar raportues, dhe Kolegjin shqyrtyues të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 27 gusht 2013, Gjkata i njoftoi parashtruesit dhe Gjykatën Themelore në Gjakovë për regjistrimin e kërkesës.
9. Më 11 tetor 2013, Gjkata gjithashtu e njoftoi Drejtorinë për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi komente për kërkesën, nëse ka.

10. Më 21 tetor 2013, Drejtoria njoftoi se ajo e respekon tërësisht Aktvendimin e Drejtorisë (Nr. 11 465-8/93, të 1 gushtit 2002).
11. Më 25 tetor 2013, Gjykata kërkoi nga Drejtoria informata për regjistrimin e pronës në emër të parashtruesve, siç është përcaktuar në vendimin e 1 gushtit 2002.
12. Më 7 nëntor 2013, Gjykata e pranoi përgjigjen e dhënë nga Drejtoria.
13. Më 10 shkurt 2014, Kolegji shqyrties e shqyrtoi raportin e gjyqtarit rapportues dhe ia rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

14. Më 6 prill 1975, Sekretariati për Çështje Administrative dhe Juridike i Komunës së Gjakovës vendosi (Nr. 03-465-23/1972), për eksproprijimin e pronës së parashtruesve.
15. Më 1 gusht 2002, sipas kërkesës së parashtruesve, Drejtoria vendosi (Aktvendimi 11 Nr. 465-8/93) të ndryshojet vendimin e lartpërmendor dhe t'i kthejë pjesët e ngastrës kadastrale, Nr. 5531/1, KK Gjakovë, në sipërfaqe prej 0.33.01 ha, në posdim të parashtruesve.
16. Drejtoria, më tej, vendosi që Shërbimi për Kadastër dhe Gjeodezi i Drejtorisë për Punë Pasurore-Juridike, Kadastër, Gjeodezi dhe Komasacion të Komunës së Gjakovës ta bëjë çregjistrimin e paluajtshmërisë së lartpërmendor prej emrit të Komunës së Gjakovës dhe ta regjistrojë në emër parashtruesve.
17. Në vendim këshillohej se “*Kundër këtij aktvendimi mund të ushtrohet ankesa Kryeshefit të ekzekutivit të komunës së Gjakovës në afat prej 15 ditësh, nga dita e marrjes në dorzim te këtij aktvendimi*”.
18. Në vërtetimin e vendimit thuhej: “*Vendimi është përfundimtar. Gjakovë, 09.01.2003*”.
19. Drejtoria e përbartoi Vendimin 11, Nr. 465-8/93, të 1 gushtit 2002, në raport me palën e tretë; por jo në raport me parashtruesit.
20. Më 4 qershor 2004 dhe më 17 shtator 2004, parashtruesit kërkuau nga Drejtoria përbarimin e vendimit të saj në raport me ta.
21. Më 22 shtator 2011, Drejtoria i njoftoi parashtruesit se “*Lidhur me Aktvendimin për dëkproprijim 11 nr. 465-8/1993 dt.01.08.2002 i plotëfuqishem nga dt.09.01.2003, Ju informojme edhe një here se ky aktvendim si i tillë nuk mund të jetësohet në aparatin kadastral sepse ka mangësi. [...] Andaj, kjo Drejtori është e mendimit qe ti drejtohi Gjykatës komunale në Gjakovë, lidhur me realizimin e te drejtave qe kërkon., edhe pse kane kaluar shume vite*”.
22. Më pas, më 13 dhjetor 2011, parashtruesit i propozuan Gjykatës Komunale në Gjakovë përbarimin e Vendimit 11 Nr. 465-8/93, të 1 gushtit 2002.

23. Më 22 dhjetor 2011, Gjykata Komunale (E. Nr. 1395/11) vendosi që “Debitori ekzekutiv detyrohet që brenda afatit prej 7 ditësh / kurse në kontestet që lidhen me kambialin dhe çekun brenda afatit prej 3 ditësh/nga dita e dorëzimit të aktvendimit ta shlyej borxhin bashkë me shpenzimet procedurale të caktuara në të”.
24. Në vendimin e Gjykatës Komunale këshillohej që “Kundër këtij aktvendimi mund të ushtrohet ankesë në afat prej 7 ditëve pas marrjes së tij nëpërmjet kësaj Gjykate”.
25. Ndërkohë, më 24 prill 2012, Gjykata Komunale (E. Nr. 1395/11), vendosi të [...] “SHFUQIZOHET Aktvendimi E nr. 1395/11 i dt. 22.12.2011 (...) dhe anulohen te gjitha veprimet e ndërmarra në këtë lëndë.” Gjykata Komunale arsyetoi se [...] “nga sa u tha në vështrim të nenit 24 pika b) dokumenti-Aktvendimi i cituar nuk paraqet Titull ekzekutiv pasi që në dispozitivin e Aktvendimit nuk parashihet kurrfarë detyrimi në të holla i debitorit ndaj kreditorëve, ndërsa zbatimi i këtij Aktvendimi në procedurën përmbarimore me ligje tjera nuk është i paraparë”.
26. Më 15 maj 2012, parashtruesit ushtruan ankesë në Gjykatën e Qarkut në Pejë kundër vendimit të Gjykatës Komunale.
27. Parashtruesit pretendonin se Aktvendimi (E. Nr. 1395/11) i Gjykatës Komunale, i 22 dhjetorit 2011, kundër të cilit nuk është paraqitur ankesë nga Drejtoria, është bërë i formës së prerë dhe i përmbarueshëm.
28. Parashtruesit më tej pretendonin se [...] “Kreditorët nuk e kanë të kjartë faktin se si është e mundur që të shfuqizohet Aktvendimi për lejimin e Propozimit të kreditoreve, i datës 22.11.2011, kur kundër këtij aktvendimi debitori nuk ka parashtruar kundërshtim brenda afatit ligjor për ndonjërin prej shkaqeve të përmendura në nenin 55 të LPP, bazuar në faktin se me dispozitat e nenit 13.1 të LPP, është përcaktuar se ”Aktvendimi kundër të cilit nuk është paraqitur brenda afatit ligjor prapësimi, bëhet i formës së prerë dhe i përmbarueshëm”, rrethanë kjo që e bënë të pabazuar dhe të kundërligjëshëm aktvendimin e atakuar [...].”
29. Parashtruesit konstatuan se [...] “Gjykata e shkallës së parë, ka bërë shkelje të rënda të dispozitave ligjore, dhe se ka aplikuar gabimisht të drejtën materiale në dëmë të kreditorëve [...].” Parashtruesit, më tej, kerkuan nga Gjykata e Qarkut që të aprovojë si të bazuar ankesën e tyre të përbashkët dhe të detyrohet Drejtoria ta regjistrojë paluajtshmërinë në emër të parashtruesve.
30. Më 21 dhjetor 2012, Gjykata e Qarkut (Aktgjykimi Ac. nr. 324/12) e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesve dhe vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Gjakovë (E. Nr. 1395/11, të 24 prillit 2012).
31. Gjykata e Qarkut konstatoi se [...] “gjykata e shkallës së parë në bazë të nenit 24. pika b) 4 lidhur me nenin 44. të Ligjit mbi procedurën e përmbarimit me aktvendimin e atakuar e ka shfuqizuar se aktvendimi i marr në procedurën administrative që nuk ka të bëjë me kërkësën në të holla nuk përfaqëson

dokument të përshtatshëm përmbarimor” dhe erdhi në përfundim se [...] “aktvendimi i atakuar nuk është përfshirë me shkelje qenësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga nen 182. 2 të LPK-së dhe se drejtë është aplikuar edhe e drejta materiale, të cilat i vëren gjykata e shkallës së dytë sipas detyrës zyrtare ne bazë të nenit 194. të LPK-së, pa marur parasysh se a janë potencuar nga parashtruesi i ankesës apo jo”.

32. Parashtruesit parashtruan kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë te Prokurori i Shtetit të Kosovës.
33. Më 7 mars 2013, Prokurori i Shtetit i njoftoi parashtruesit se sipas mendimit të tij nuk kishte bazë ligjore për të vazhduar me kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë. Më 3 korrik 2013, parashtruesit e parashtruan kërkesën e tyre në Gjykatë.
34. Më 11 tetor 2013, në njoftimin e Gjykatës drejtar Drejtorisë për regjistrim të kërkesës, Gjykata e ftoi Drejtorinë që ta komentojë kërkesën.
35. Më 21 tetor 2013, Drejtoria komentoi se: [...] “*Lidhur me shkresën e Juaj Drejtoria për gjeodezi,kadastër e pronë e Komunës së Gjakovës, duke i analizuar të gjitha këto, për këtë qështje Ju njofton,respektivisht komenti i kësaj Drejtorie është me sa vijon: Mbetem respektivisht i përbahem në tërësi Aktvendimit të plotefuqishëm të Drejtorisë për punë pasurore-juridike, kadastër, gjeodezi dhe komasacion të Komunës së Gjakovës nr.II-465-8/93, të dtr.01.08.2001,i cili është bërë i plotefuqëshëm me dt.09.01.2013,me të cilën DEBITORI është detyruar që parashtruesve të kësaj kërkese si dhe Rexhep Dolit nga Gjakova,t'ju kthehet në posed dhe shfrytëzim të përhershme 1/2 pjesë ideale respektivishtë nga 1/6 pjesë ideale të pjesës së ngastrës nr.5531/1, K.K.Gjakovë-j.qytet në sip prej 0.33.01 ha,ashtu siq theksohet në dispozitiv të ketij Aktevendimi, dhe për këtë nga Organi administrativ i është percjellë aktvendimi për të egzekutuar sipas dispozitivit të tij*”.
36. Më 25 tetor 2013, përvèç kësaj, Gjykata kërkoi nga Drejtoria që ta njoftojë për arsyet e regjistrimit të pronës në fjalë në emër të R. D., dhe pse ende nuk e kishte regjistruar pronën e njëjtë në emër të parashtruesve, siç përcaktohet me Vendimin e Drejtorisë (Nr. 11 465-8/93, të 1 gushtit 2002).
37. Më 7 nëntor 2013, Drejtoria njoftoi se “*Se Vendimi i Drejtorisë për punë pasurore juridike, kadastër, gjeodezi e komasacion e Komunës së Gjakovës, i cili aktvendim është bërë i plotfuqishëm me dt.09.10.2003, i është përcjellur sherbimit për kadastër e gjeodezi në Gjakovë, me dt.14.01.2003, me qka vërtetohet nga fletdorëzimi, kopja e të cilit i bashkangjitet kësaj informate, për regjistrim në libra kadastrale. Se në emër të cilat përfitues është regjistruar kjo paluajtshmëri, ose nuk është regjistruar, për përfituesit tjere, për këtë qështje, Ju lutemi drejtohuni sherbimit për kadastër e gjeodezi, i cili ekziston në kuadër të Drejtorisë për gjeodezi, kadastër e pronë e Komunës së Gjakovës, dhe nga ky sherbim do të merrni informata të sakta dhe precise, se i është regjistruar paluajtshmëria e përfituar me Aktvendimin e theksuar më lartë*”.

Argumentet e parashtruesve

38. Siç u tha më lart, parashtruesit pretendojnë se Gjykata e Qarkut (Aktgjykim i Ac. nr. 324/12) e refuzoi ankesën e parashtruesve si të pabazuar dhe e vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Gjakovë, E. Nr. 1395/11, të 24 prillit 2012.
39. Parashtruesit argumentojnë se [...] “Komuna e Gjakovës nuk ka parashtruar fare kundërshtim për ndonjërin prej shkaqëve të përmendura në nenin 55 të LPP, kështu që aktvendimi i lejuar është bërë i plotëfuqishëm në përputhje me dispozitat e nenit 13.1 të LPP, me çka vërtetohet se parashtruesit e kësaj kërkese janë diskriminuar dhe se u janë shkelur të drejtat dhe liritë e tyre, dhe këtë:
“E drejta për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet”, të garantuara me dispozitat e nenit 31. parag. 1 dhe 2 të Kushtetutës;
E drejta për mbrojtje gjyggjësore, në rast të shkeljes ose mohimit të ndonjë të drejte të garantuar me kushtetutë, ..., ”siq është p.sh. e drejta e pronës, e garantuar me dispozitat e nenit 54 të Kushtetutës, si dhe
Të drejtat që rrjedhin nga neni 7.1 i Kushtetutës së Kosovës, Konventat Europiane Nr. 6 dhe 13, Protokolli Nr. 14 i BE (Bashkësisë Europiane) dhe Konventa Europiane Protokollit Nr. 1. i Konventes të datës 20.03.1952, i cili ka hyrë në fuqi me 18.05.1954, me të cilin janë shtuar edhe 6 dispozita të reja për ruajtjen -mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe të lirive themelore, në mesin e të cilave edhe e drejta për mbrojtje të pronës”.
40. Parashtruesit përfundojnë duke kërkuar nga Gjykata Kushtetuese:

“Që të egzekutohet Aktvendimi i Drejtorisë për punë pasurore -juridike, Kadaster, Gjeodezi, dhe Komasacion të Komunës së Gjakovës, 11 nr. 465 -8 /93 të datës 01.08.2002 dhe të DETYROHET Komuna e Gjakovës -Komuna e Gjakovës -Drejtoria për Kadaster, Gjeodezi dhe Pronë në Gjakovë, që brenda afatit prej 8 ditësh nga dita e marrjes së këtij aktvendimi, të regjistrojë në emër të parashtruesëve të kësaj kërkese trojet nr. 80, 81, 82, 84, 86 dhe 88, të cilët shtrihen në pjesën e ngastres kadastrale nr. 5531/1, Komuna Kadastrale Gjakovë -Jasht Qytetit, në sipërfaqe të përgjithësme prej 0.33.01 ha (ose 3301 m²), si dhe te iu kompenzojë shpenzimet procedurale”.

Dispozitat përkatëse ligjore lidhur me procedurat për përmbarimin e vendimeve administrative dhe të gjykatave

Ligji për Procedurën Përmbarimore (Ligji nr. 03/L-008)

Neni 1 (Përmbajtja e ligjit)

”1.1 Me këtë ligj caktohen rregullat për procedurën e gjykatës sipas të cilës realizohen kërkesat në bazë të titujve ekzekutiv (procedura e përmbarimit), po që se me ligj të posaçëm nuk është paraparë diçka tjetër.

1.2 Dispozitat e këtij ligji zbatohen edhe për përmbarimin e vendimit të dhënë në procedure administrative dhe për kundërvajtje me të cilin është caktuar detyrimi në të holla, përvçese kur për përmbarimin e tillë është paraparë me ligj kompetenca e organit tjetër”.

Neni 24.1 (Titulli ekzekutiv)

“*Tituj ekzekutiv janë:*

- a) vendimi ekzekutiv i gjykatës dhe ujdia gjyqësore ekzekutive ;*
- b) vendimi ekzekutiv i dhënë në procedurë administrative dhe ujdia administrative, po qe se ka të bëjë me detyrimin në të holla dhe po qe se me ligj nuk është paraparë diçka tjetër ;*
- c) dokumenti notarial ekzekutiv;*
- d) dokumenti tjetër që me ligj është quajtur dokument ekzekutiv”.*

Neni 26.3 (Përmbarueshmëria e vendimit)

“*Vendimi i dhënë në procedurë administrative është përmbarimore, po qe se i tillë është bërë sipas rregullave me të cilat është rregulluar procedura e tillë”.*

Ligji për Procedurën Përmbarimore (Ligji nr. 04/L-139)

Neni 22.1 [Dokumenti përmbarues] parasheh:

“*1. Dokumente përmbaruese janë:*

[...]

1.2. vendimi përmbarues i dhënë në procedurë administrative dhe aktpajtimi (në tekstin e mëtejmë: ujdia);

Pranueshmëria e kërkesës

41. Para së gjithash, Gjykata shqyrton nëse parashtruesit i kanë plotësuar kriteret për pranueshmëri të kërkesës.

42. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113 të Kushtetutës, i cili parasheh:

“*1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

43. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 dhe 49 të Ligjit, të cilët parashohin:

“48. Parashtruesi i kérkesës ka për detyrë që në kérkesën e tij të qartësoj saktësish se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.

49. Kérkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. Në të gjitha rastet e tjera, afati fillon të ecë në ditën kur vendimi ose akti është shpallur publikisht. Nëse kérkesa është e drejtuar kundër një ligji, atëherë afati fillon të ecë që nga dita kur ligji ka hyrë në fuqi”.

44. Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 (1) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“Gjykata mund t'i shqyrtojë kérkesat vetëm nëse:

- a) janë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të përcaktuara me Ligj kundër vendimit ose kundër aktgjykimit të kundërshtuar, ose*
- b) kérkesa parashtrohet brenda katër muajsh nga dita e dorëzimit të vendimit të mjetit të fundit juridik efektiv te parashtruesi; ose*
- c) kérkesa është qartazi e bazuar.”*

45. Gjykata vëren se parashtruesit mund të pretendojnë në mënyrë legjitime të jenë viktima të mospërbimbarimit të Aktvendimit të Drejtorisë, i cili ishte në favor të tyre dhe gjithashtu pamundësishë për të ndërmarrë veprime të mëtejshme për mospërbimbarimin e vendimit të Drejtorisë për disa vite.
46. Gjykata, më tej, vëren që parashtruesit i kishin shterur të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtave të tyre në Gjykatën Komunale, Gjykatën e Qarkut dhe te Prokurori i Shtetit.
47. Gjykata gjithashtu vëren se kriteri për dorëzimin e kérkesës brenda afatit katër (4) mujor nuk vlen në rastin e mospërbimbarimit të vendimit nga autoriteti publik (shih, *mutatis mutandis*, Iatridis kundër Greqisë Nr. 59493/00, GJEDNJ, Aktgjykim i 19 tetorit 2000). GJEDNJ-ja thekson në mënyrë eksplikite, në një situatë të ngjashme që paraqitet në rastin Iatridis kundër Greqisë, se rregulli i afatit kohor nuk vlen në rastin kur ekziston refuzimi i ekzekutivit që të pajtohet me vendim konkret.
48. Gjykata më tej vëren se Aktgjyki Ac. nr. 324/12 i Gjykatës së Qarkut, të 21 dhjetorit 2012, i është dorëzuar parashtruesve më 18 janar 2013 dhe parashtruesit e kérkesës paraqiten kérkesë për mbrojtje të ligjshmërisë te Prokurori i Shtetit. Më 7 mars 2013, Prokurori i Shtetit e refuzoi kérkesën e tillë.
49. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se mospërbimbarimi i Aktvendimit të Drejtorisë vazhdon edhe sot. Kështu, kriteri për dorëzimin e kérkesës brenda katër (4) muajve pas vendimit përfundimtar të gjykatës, nuk është i zbatueshëm në këtë rast.
50. Në të vërtetë, një situatë e ngjashme e mospërbimbarimit të dy vendimeve, të Gjykatës dhe të Komisionit të Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës, ishte paraqitur në një numër të rasteve të tjera në Gjykatën Kushtetuese. Në këto raste, Gjykata

konstatoi ekzistencën e situatës së vazhdueshme dhe moszbatin e afatit të caktuar kohor prej katër (4) muajve, (shih Gjykata Kushtetuese rasti nr. Klo8/09, parashtruese Sindikata e Pavarur e Punonjësve të Fabrikës se Çelikut IMK Ferizaj, Aktgjykim i 17 dhjetorit 2010, dhe rasti K150/12, parashtrues Agush Llolluni, Aktgjykim i 16 korrikut 2012).

51. Prandaj, afati kohor prej katër (4) muajve është i parëndësishëm për shkak të situatës së vazhdueshme.
52. Përveç kësaj, Gjykata gjithashtu vëren se parashtruesit e kërkesës kanë treguar se cilat të drejta kushtetuese pretendojnë t'u jenë shkelur dhe ata e kontestojnë Aktvendimin konkret të Drejtorisë (Nr. 11 465-8/93, të 1 gushtit 2002), Aktvendimin e Gjykatës Komunale (Nr. 1395/11) të 24 prillit 2012 dhe Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut (Ac. nr. 324/12) të 21 dhjetorit 2012.
53. Si përbledhje, Gjykata konsideron se parashtruesit janë palë e autorizuar, i kanë shteruar të gjitha mjetet juridike, e kanë përbushur kërkesën e afatit si rezultat i situatës së vazhdueshme dhe se ata e kanë sqaruar me saktësi shkeljen e pretenduar të të drejtave dhe lirive, si dhe iu referohen vendimeve që ata i kontestojnë.
54. Prandaj, Gjykata konstaton se kërkesa i plotëson të gjitha kriteret e pranueshmërisë.

Aspektet kryesore juridike të kërkesës

55. Parashtruesit kryesisht pretendojnë shkelje të të drejtave të tyre për:
 - a) Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejshmë: KEDNJ);
 - b) Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave, siç garantohet me nenin 54 të Kushtetutës, dhe
 - c) Mbrojtja e Pronës, siç garantohet me nenin 46 të Kushtetutës dhe me nenin 1 të Protokollit Nr. 1 të KEDNJ-së.
56. Gjykata shqyrton meritat e secilit prej pretendimeve të parashtruesve.
57. Siç u tha më lart, parashtruesit pretendojnë se vendimi i kontestuar e ka shkelur të drejtën e tyre për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNJ-së.
58. Parashtruesit pretendojnë se [...]“Komuna e Gjakovës nuk ka parashtruar fare kundërshtim për ndonjërin prej shkaqëve të përmendura në nenin 55 të LPP, kështu që aktvendimi i lejuar është bërë i plotëfuqishëm në përputhje me dispozitat e nenit 13.1 të LPP, me çka vërtetohet se parashtruesit e kësaj kërkeze janë diskriminuar dhe se u janë shkelur të drejtat dhe liritë e tyre [...].”
59. Gjykata rikujton se Gjykata Komunale vendosi (E. Nr. 1395/11, të 22 dhjetorit 2011) për përbarimin e vendimit të Drejtorisë (në tekstin e mëtejshmë: Aktvendimi i parë).

60. Aktvendimi i lartcekur i Gjykatës Komunale këshillon: “*Kundër këtij aktvendimi mund të ushtrohet ankesë në afat prej 7 ditëve pas marrjes së tij nëpërmjet kësaj Gjykate*”.
61. Drejtoria nuk ka ushtruar ankesë kundër atij Aktvendimi të Gjykatës Komunale.
62. Në këtë drejtim, Gjykata konsideron se, në mungesë të çdo ankesë të paraqitur nga Drejtoria në cilësinë e debitorit, vendimi u bë i plotfuqishëm dhe i obligueshëm (*res judicata*) dhe si i tillë i përmbarueshëm.
63. Sidoqoftë, më 24 prill 2012, Gjykata Komunale vendosi të [...] “*SHFUQIZOHET Aktvendimi E nr.1395/11 i dt.22.12.2011 (...) dhe anulohen te gjitha veprimet e ndërmarra në këtë lëndë*” (në tekstin e mëtejmë: Aktvendimi i dytë).
64. Gjykata vëren se Aktvendimi i 24 prillit 2012 është marrë pothuajse pesë muaj pasi që Gjykata Komunale e mori Aktvendimin E. Nr. 1395/11, të 22 dhjetorit 2011, për përmbarim dhe pa asnjë kërkësë të palëve të interesuara.
65. Në këtë drejtim, neni 31 i Kushtetutës përcakton:
- “1. *Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.*
2. *Çdokush gjëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj*”.
66. Përveç kësaj, neni 6.1 i KEDNJ-së përcakton:
- “*Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ose, çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme*”.
67. Gjykata i referohet nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, i cili parasheh:
- “*Të drejtat e njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut*”.
68. Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ) mjaft shpesh e ka theksuar vendin e shquar të së drejtës për gjykim të drejtë në një shoqëri demokratike (shih, Perez kundër Francës, nr. 47281/99, GJEDNJ, Aktgjykimi i 12 shkurtit 2004).
69. Në rastin konkret, parashtruesit i propozuan Gjykatës Komunale përmbarimin e Aktvendimit të Drejtorisë. Gjykata Komunale, në vendimin e saj të parë, e aprovoi propozimin e parashtruesve për përmbarimin e vendimit të Drejtorisë. Ai vendim i Gjykatës Komunale mori formë të prerë dhe detyruese dhe kështu

fitoi statusin *res judicata*. Megjithatë, e drejta e parashtruesve në gjykatë u bë iluzore, sepse e njëjtë Gjykatë Komunale, me vendimin e saj të dytë, e anuloi këtë vendim të plotfuqishëm dhe detyrues.

70. Në anën tjeter, e drejta për gjykim të drejtë gjithashtu nënkupton se një vendim i formës së prerë dhe detyrues (*res judicata*) bëhet i pakthyeshëm. Në të vërtetë, GJEDNJ-ja konstatoi se "*një nga aspektet themelore të shtetit ligjor është parimi i sigurisë juridike, i cili kërkon ndër të tjera se aty ku gjykatat kanë vendosur përfundimisht një çështje, vendimi i tyre nuk duhet të vihet në pikëpyetje*" (shih, *mutatis mutandis*, Brumarescu kundër Rumanisë, Nr. 28342/95, GJEDNJ, Aktgjykimi i 28 tetorit 1999, par. 61).
71. Rrjedhimisht, parimi i sigurisë juridike presupozon respektimin e *res judicata*, e cila është përfundimtarja e aktgjykimeve (Brumarescu kundër Rumanisë, Nr 28342/95, GJEDNJ, Aktgjykimi i 28 tetorit 1999, parografi 62). "*Ky parim thekson se asnje palë nuk ka të drejtë të kërkojë rishikimin e një vendimi të plotfuqishëm dhe detyrues gjyqësor thjesht për qëllimin e fitimit të rishqyrtimit dhe zgjidhjes të re të rastit. Rishikimi nuk duhet të trajtohet si një ankesë e fshehur dhe thjesht mundësia e ekzistimit të dy pikëpamjeve mbi këtë temë nuk është një bazë për rishqyrtim. Largimi nga ky parim justifikohet vetëm kur bëhet e nevojshme nga rrethanat me natyrë të rëndësishme dhe bindëse*" (shih, Ryabykh kundër Rusisë, nr. 52854/99, GJEDNJ, Aktgjykimi i 24 korrikut 2003, par. 52.; shih gjithashtu KI55 /11, parashtrues Fatmir Pirreci, Gjykata Kushtetuese, Aktgjykimi i 16 korrikut 2012, par. 42).
72. Gjykata vëren se Aktvendimi i dytë i Gjykatës Komunale, që shfuqizon Aktvendimin e parë ishte nxjerrë pa asnje iniciativë ose ankesë, të dorëzuar nga palët.
73. Lidhur me këtë, neni 13.1 i Ligjit për Procedurën Përmbarimore parashev se "*Aktvendimi kundër të cilit nuk është paraqitur brenda afatit ligjor prapësimi, bëhet i formës së prerë dhe i përmbarueshëm*".
74. Gjykata, më tej, konsideron se, vendimi i dytë i Gjykatës Komunale rihapi një proces gjyqësor, i cili tashmë ishte përbyllur me një vendim gjyqësor të plotfuqishëm dhe të detyrueshëm dhe në këtë mënyrë ishte *res judicata* (shih, Rosca kundër Moldavisë, nr 6267/02, GJEDNJ, Aktgjykimi i 22 marsit 2005, par. 28).
75. Si rezultat, Gjykata e Qarkut, me rastin e vërtetimit të aktvendimit të dytë të Gjykatës Komunale, shkeli parimin e sigurisë juridike dhe, rrjedhimisht, shkeli të drejtën e parashtruesit për gjykim të drejtë, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNJ-së.
76. Përveç kësaj Gjykata vëren se Gjykata Komunale në Aktvendimin e saj të dytë, arsyetoit se [...]“*nga sa u tha në vështrim të nenit 24 pika b) dokumenti-Aktvendimi i cituar nuk paraqet Titull ekzekutiv pasi që në dispozitivin e Aktvendimit nuk parashihet kurrfarë detyrimi në të holla i debitorit ndaj kreditorëve, ndërsa zbatimi i këtij Aktvendimi në procedurën përmbarimore me ligje tjera nuk është i paraparë*“.

77. Më 21 dhjetor 2012, Gjykata e Qarkut (Aktgjykimi Ac. nr. 324/12) e refuzoi ankesën e parashtruesve si të pabazuar dhe e vërtetoi Aktvendimin e dytë të Gjykatës Komunale.
78. Gjykata e Qarkut konstatoi se [...] “*gjykata e shkallës së parë në bazë të nenit 24. pika b) 4 lidhur me nenin 44 të Ligjit mbi procedurën e përmbarimit me aktvendimin e atakuar e ka shfugizuar se aktvendimi i marr në procedurën administrative qe nuk ka të bëjë me kërkesën në të holla nuk përfaqëson dokument te përshtatshëm përmbarimor*” dhe konstatoi se [...] ”*Aktvendimi i atakuar nuk është përfshirë me shkelje qenësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182. 2 te LPK-se dhe se drejtë është aplikuar edhe e drejta materiale, te cilat i vëren gjykata e shkalles së dytë sipas detyrës zyrtare në bazë të nenit 194 të LPK-së, pa marur parasysh se a janë potencuar nga parashtruesi i ankeses apo JO*”.
79. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet praktikës së saj gjyqësore (shih, ndër të tjera Gjykata Kushtetuese Rasti KI04/12 parashtrues Esat Kelmendi, Aktgjykimi i 20 korrikut 2012, dhe Rasti KI112/12, parashtrues Adem Meta, Aktgjykim i 5 korrikut 2013), ku është paraqitur një situatë e ngjashme e mospërmbarimit të vendimeve administrative nga gjykatat, të cilat gjithash tu nuk kanë parashikuar në mënyrë ekskluzive një detyrim monetar. Në këto raste, Gjykata arriti në përfundim se një vendim i nxjerrë nga një organ administrativ, i themeluar me ligj, prodhon efekte juridike për palët dhe, për këtë arsy, një vendim i tillë është një vendim administrativ i formës së prerë dhe i përmbarueshëm.
80. Praktika gjyqësore e lartcekur e Gjykatës reflektohet në Ligjin e miratuar rishtazi Nr. 04/L-139 për Procedurën Përmbarimore, të 20 dhjetorit 2012. Në të vërtetë, neni 22 par. 1. 2 parasheh:
- “1. Dokumente përmbaruese janë:
- [...]
- 1.2. vendimi përmbarues i dhënë në procedurë administrative dhe aktpajtimi (më tej: *ujdia*”).
81. Prandaj, Gjykata konkludon se vendimi i Drejtorisë ishte i formës së prerë dhe i përmbarueshëm.
82. Gjykata konsideron që përmbarimi i vendimit të prerë dhe të përmbarueshëm duhet të konsiderohet pjesë përbërëse e së drejtës për gjykim të drejtë, e drejtë kjo e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-se. Parimi i lartcekur është i një rëndësie edhe më të madhe në kuadër të procedurës administrative në lidhje me një kontest, rezultati i të cilit është i një rëndësie të posaçme për të drejtat civile të palës në kontest (shih, *mutatis mutandis*, Hornsby kundër Grebisë, nr. 18357/91, Aktgjykim i 19 marsit 1997, paragrafët 40-41).
83. Nga sa u tha më lart, rrjedh se Gjykata e Qarkut në Pejë, me rastin e vërtetimit të Aktvendimit të Gjykatës Komunale për mospërmbarimin e vendimit administrativ të formës së prerë dhe të përmbarueshëm, e kishte shkelur të

drejtën e parashtruesve për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së.

84. Për më tepër, parashtruesit pretendojnë që [...] “*E drejta për mbrojtje gjyqësore, në rast të shkeljes ose mohimit të ndonjë të drejte të garantuar me kushtetutë..., „siqë është p.sh. e drejta e pronës, e garantuar me dispozitat e nenit 54 te Kushtetutës [...]*”.
85. Në këtë drejtim, Gjkata gjithashtu i referohet nenit 32 dhe 54 të Kushtetutës dhe nenit 13 të KEDNJ-së.
86. Neni 32 [E Drejta për Mjete Juridike] parashev që:

“*Secili person ka të drejtë të përdorë mjetet juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative të cilat cenojnë të drejtat ose interesat e saj/tij në mënyrën e përcaktuar me ligj*”.

87. Neni 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] përcakton se:

“*Çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes gjyqësore në rast të shkeljes ose mohimit të ndonjë të drejte të garantuar me këtë Kushtetutë ose me ligj, si dhe të drejtën në mjete efektive ligjore nëse konstatohet se një e drejtë e tillë është shkelur*”.
88. Përveç kësaj, neni 13 i KEDNJ-së thekson:

“*Çdokush, të cilit i janë shkelur të drejtat dhe liritë e përcaktuara në këtë Konventë, ka të drejtën e një zgjidhjeje efektive para një organi kombëtar, pavarësisht se shkelja është kryer nga persona që veprojnë në përmbrushje të funksioneve të tyre zyrtare*”.
89. Në këtë drejtim, Gjkata vëren se parashtruesit kanë shtetur të gjitha mjetet juridike në dispozicion, lidhur me përbartimin e Aktvendimit të Drejtorisë. Megjithatë, pavarësisht përpjekjeve të tyre, ai Aktvendim i Drejtorisë nuk është përbartuar, as organet kompetente të Komunës së Gjakovës, dhe as nga gjykatat kompetente.
90. Gjkata rithekson se mosekzistimi i mjetave juridike apo mekanizmave të tjera efektivë, për përbartimin e Aktvendimit të Drejtorisë, ndikon në të drejtën për mjetet juridike efektive, të garantuara me nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës dhe nenin 13 të KEDNJ-së. Në bazë të këtyre dispozitave, secili person ka të drejtë të shterojë mjetet juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative, të cilat i cenojnë të drejtat ose interesat e tij në mënyrën e përcaktuar me ligj (shih, *mutatis mutandis*, Voytenko kundër Ukrainës, Nr. 18966/02, Aktgjykimi i 29 qershorit 2004, paragrafët 46-48).
91. Për më tepër, “*organet kompetente kanë për obligim që ta themelojnë një sistem për zbatimin e vendimeve, i cili është efektiv edhe në kuptimin ligjor edhe në atë praktik, dhe i cili siguron zbatimin e tyre pa vonesa të panevojshme* (shih, Gjkata Kushtetuese, Rasti KI50/12, parashtrues Agush

Llolluni, Aktgjykim i 16 korrikut 2012, para. 41.; shih, gjithashtu, Pecevi kundër ish-Republikës Jugosllave të Maqedonisë, nr. 21839/03, 6 nëntor 2008)".

92. Prandaj, Gjykata konkludon se pamundësia për të ndërmarrë veprime të mëtejshme ligjore për përmbarimin e Vendimit të Drejtorisë gjithashtu paraqet shkelje të neneve 32 dhe 54 të Kushtetutës dhe të nenit 13 të KEDNJ-së.
93. Parashtruesit gjithashtu pretendojnë shkeljen e nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.
94. Neni 46 [Mbrojtja e Pronës] i Kushtetutës parashev:
 - “1. *E drejta e pronës është e garantuar.*
 2. *Shfrytëzimi i pronës rregullohet me ligj, në pajtim me interesin publik.*
 3. *Askush nuk do të privohet në mënyrë arbitrale nga prona. Republika e Kosovës ose autoriteti publik i Republikës së Kosovës mund të bëj ekspropriimin e pronës nëse ky eksproprium është i autorizuar me ligj, është i nevojshëm ose i përshtatshëm për arritjen e qëllimit publik ose përkrahjen e interesit publik, dhe pasohet me sigurimin e kompensimit të menjëherëshëm dhe adekuat për personin ose personat prona e të cilave ekspropriohet.*
 4. *Kontestet që lindin nga akti i Republikës së Kosovës ose autoritetit publik të Republikës së Kosovës për të cilat pretendohet se përbëjnë ekspropriimin, do të zgjidhen nga gjykata kompetente.”*

95. Neni 1 i Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së parashev:

“*Çdo person fizik apo juridik ka të drejtën të gëzojë në mënyrë paqësore zotërimet e tij. Askush nuk do të privohet nga zotërimet e veta përvëçse në interes të publikut dhe kur është subjekt i kushteve të përcaktuara me ligj e sipas parimeve të përgjithshme të të drejtës ndërkombëtare.*

Dispozitat e mësipërme, sidqoftë, nuk do të cënojnë në asnjë mënyrë të drejtën e një Shteti për të zbatuar ligjet, të cilat i vlerëson si të nevojshme për kontrollin e përdorimit të pronës në përputhje me interesin e përgjithshëm apo për të sigruar pagesën e taksave e kontributive apo gjobave të tjera”.

96. Në këtë drejtim, Gjykata përkujton se Aktvendimi i Drejtorisë u bë i formës së prerë dhe detyrues më 9 janar 2003.
97. Prandaj, Gjykata konsideron se Aktvendimi i Drejtorisë përbën pritje legjitime për parashtruesit, se ata do të gëzonin të drejtën e tyre pronësore (shih, Gjykata Kushtetuese, Rasti KI40/09, Imer Ibrahim i 48 ish-punëtorë të tjerë të Korporatës Energetike të Kosovës, Aktgjyki i 23 qershorit 2010).
98. Pritja e tillë legjitime gjithashtu garantonët me nenin 1 të Protokollit nr. 1 Konventës (shih, *mutatis mutandis*, Gratzinger dhe Gratzingerova kundër Republikës Çeke, nr. 39794/98, GJEDNJ, Vendim i 10 korrikut 2002, para. 73).
99. Prandaj, Gjykata Kushtetuese konsideron se parashtruesit kanë një "pritje legjitime" të regjistrojnë pronën në emrat e tyre, siç parashikohet me

Aktvendimin e Drejtorisë, i cili mori formën e prerë më 9 janar 2003 (shih, *mutatis mutandis*, Pressos Compania Naviera SA e tjerët kundër Belgikës, GJEDNJ, Aktgjykimi i 20 nëntorit 1995, Seria A nr. 332, paragrafi 31).

100. Për arsyet e mësipërme, Gjykata arrin në përfundim se mospërmbarimi i Aktvendimit të Drejtorisë përbën shkelje të nenit 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së.

Përfundim

101. Si përfundim, Gjykata gjen se mospërmbarimi i Aktvendimit të Drejtorisë nga organet kompetente administrative dhe gjykatat e rregullta dhe dështimi që pasoi për të siguruar mekanizma efikas për përmbarimin e vendimeve përkatëse të autoriteteve përkatëse dhe vendimeve gjyqësore, përbën shkelje të neneve 31, 32 dhe 54 të Kushtetutës dhe të neneve 6 dhe 13 të KEDNJ-së. Si rezultat i kësaj shkeljeje, parashtruesit janë privuar nga regjistrimi i pronës në emër të tyre. Kështu, është shkelur e drejta për mbrojtjen e pronës, e garantuar me nenin 46 të Kushtetutës dhe nenin 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së. Prandaj, Aktvendimi i Drejtorisë duhet të përmbarohet.
102. Në fillim, Gjykata sqaron se ky përfundim ka të bëjë vetëm me shkeljet e pretenduara kushtetuese. Në të vërtetë, përfundimi nuk ka të bëjë me atë nëse aktgjykimi i gjykatave të rregullta ose vendimi i mëhershëm administrativ i Drejtorisë e interpreton drejt ligjin e aplikueshëm, për shkak se Gjykata Kushtetuese nuk mund të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt në lidhje me atë çka është interpretim i duhur të ligjit.
103. Si përbledhje, në pajtim me rregullin 74 të Rregullores, Aktgjykimi Ac. nr. 324/12, i Gjykatës së Qarkut në Pejë, i 21 dhjetorit 2012, është i pavlefshëm, dhe në pajtim me nenin 39.2 të Ligjit për Gjykatat, lënda i kthehet Gjykatës së Apelit për rishqyrtim.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, në pajtim me nenin 20 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 56 (1) e me rregullin 74 (1) të Rregullores së punës, në seancën e saj të mbajtur më 24 mars 2014, njëzëri:

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të nenit 31, 32, 46 dhe 54 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 dhe 13 të KEDNJ-së dhe nenin 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së;
- III. TA DEKLAROJË të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Pejë Ac. nr. 324/12 të 21 dhjetorit 2012, DHE T'IA KTHEJË rastin Gjykatës së Apelit për rishqyrtim në përputhje me Aktgjykimin e Gjykatës Kushtetuese, gjegjësisht të merr parasysh se Aktvendimi i Drejtorisë duhet të përmbarohet;
- IV. T'UA PËRKUJTOJË organeve kompetente obligimet e tyre, në pajtim me nenin 116 [Efekti Juridik i Vendimeve] të Kushtetutës dhe rregullit 63 [Zbatimi i vendimeve] të Rregullores së punës së Gjykatës.
- V. TË URDHËROJË Gjykatën e Apelit që në pajtim me rregullin 63 (5) të Rregullores së punës të dorëzojë informacione në Gjykatën Kushtetuese në lidhje me masat e ndërmarra për zbatimin e Aktgjykimit të Gjykatës Kushtetuese;
- VI. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- VII. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazeten Zyrtare në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit;
- VIII. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari rapportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani